

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22. januara 2015. godine
Ref. br: RK752/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI148/14

Podnosilac

Driton Kelmendi

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
PML. br. 101/2014 od 6. juna 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Driton Kelmendi (u daljem tekstu: podnosilac) iz Peći, koji se trenutno nalazi na izdržavanju zatvorske kazne u Kazneno-popravnom domu Dubrava, a koga pred Ustavnim sudom Kosova zastupaju advokati g. Ramë Dreshaj i g. Halil Palaj iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova PML. br. 101/2014 od 6. juna 2014. godine, koja mu je uručena 12. juna 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova PML. br. 101/2014, od 6. juna 2014. godine, kojom su prema tvrdnjama podnosioca zahteva, povređeni članovi 31 Ustava Republike Kosovo kao i član 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosilac zahteva istovremeno traži uvođenje privremene mere, kojom bi se obustavilo izvršenje pravosnažne presude Vrhovnog suda Kosova PML. br. 101/2014, od 6. juna 2014. godine.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113. 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. 1. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 7. oktobra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 8. oktobra 2014. godine., predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR. KI148/14, imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Ustavnog suda je odlukom br. KSH. KI148/14, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 10. oktobra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud Kosova o registraciji zahteva.
9. Dana 9. decembra 2014. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 14. novembra 2012. godine, Okružni sud u Peći je presudom, P. br. 181/12 oglasio krivim podnosioca zahteva za krivično delo teškog ubistva iz člana 147 (4) i (9) KZK-a, i krivično delo neovlašćenog vlasništva, kontrole, posedovanja ili korišćenja oružja iz člana 328, stav 2 Krivičnog zakonika Kosova, i osudio ga jedinstvenom dugoročnom kaznom zatvora u trajanju od 23 (dvadeset i tri) godine.
11. Dana 16. januara 2014. godine, Apelacioni sud Kosova presudom PAKR. 134/2013 je preinačio presudu Okružnog suda u Peći P. br. 181/12, u vezi sa

pravnom kvalifikacijom krivičnog dela i u vezi odluke o kazni, tako što je ovaj sud krivično delo teškog ubistva iz člana 147, stav 1, podstav 4 KZK-a okvalifikovao kao krivično delo ubistva iz člana 146 KZK-a, i za ovo krivično delo je podnosiocu zahteva izrekao kaznu zatvora u trajanju od 17 (sedamnaest) godina, dok za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja iz člana 328, stav 2 Krivičnog zakonika Kosova, kaznu zatvora određenu od strane prvostepenog suda u trajanju od 2 (dve) godine potvrdio, i za dva krivična dela, shodno odredbi člana 71 KZK-a, izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 18 (osamnaest) godina.

12. Dana 10. maja 2014. godine, branioci podnosioca zahteva su podneli zahtev za zaštitu zakonitosti, u kome navode značajne sumnje u vezi sa tačnošću odlučujućih činjenica utvrđenih u osporenim presudama, sa predlogom da Vrhovni sud Kosova ukine osporene presude vraćajući predmet na ponovno suđenje, i predložili su prekid izvršenja kazne zatvora.
13. Dana 22. maja 2014. godine, Državni tužilac Kosova je podneskom KMLP. II. br. 73/14, predložio da se zahtev za zaštitu zakonitosti branilaca osuđenog odbije kao neosnovan.
14. Dana 6. juna 2014. godine, Vrhovni sud Kosova presudom PML. br. 101/2014 odbija kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti branilaca osuđenog Dritona Kelmendija, podnet protiv presude Okružnog suda u Peći, P. br. 181/12 od 14. novembra 2012. godine i presude Apelacionog suda Kosova, PAKR. br. 134/2013 od 16. januara 2014. godine, uz detaljno obrazloženje svih navoda podnetih od strane branioca.

Navodi podnosioca

15. Podnosilac zahteva navodi da *“...osporene presude, i krivični postupci koji su prethodili presudama, imaju jednu zajedničku stvar: upornost u ne uzimanju u obzir mnoštva predloga od strane odbrane za izvođenje novih dokaza. Ovi novi predlozi, ili su odbijani istim neodrživim obrazloženjem, ili uopšte nisu uzeti u obzir počev od krivične istrage, pa sve do sednice saslušanja u Apelacionom sudu, odnosno od presude prvostepenog suda, pa sve do presude drugostepenog suda i presude Vrhovnog suda Kosova u postupcima koji su se odvijali“*
16. Podnosilac zahteva dalje navodi da *„Odbijanje dokaza predloženih od odbrane njihovim neuvažavanjem, naročito je prevazišlo granicu do koje je sud, po slobodnom uverenju ocenio dokaze i činjenice. Činjenica da su se dokazi odbrane odbijali sa ponovljenim, neodrživim i nezakonitim obrazloženjima, ili se uopšte nisu uvažili – sa neviđenom upornošću, i čak iako ne želite, ne možete napustiti mišljenje da se to ne čini sa dobrom namerom“.*
17. Podnosilac zahteva u podnesku pred Ustavnim sudom dalje navodi niz predloga o izvođenju dokaza, koji su bili sastavni deo i zahteva za zaštitu zakonitosti podnetog pred Vrhovnim sudom, a koji se tiču činjeničnog stanja, kao i niz povreda Zakona o krivičnom postupku na koje je ukazivao i pred Vrhovnim sudom Kosova, ali i pred Apelacionim sudom.

18. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda zahteva sledeće:

“Da uvede privremenu meru i prekine izvršenje pravosnažne presude-izdržavanja zatvorske kazne kao protivustavne presude donete uz kršenje člana 31 Ustava zbog čeka smatraju da će proizvesti nenadoknadivu štetu za podnosioca zahteva i ostavljanje njega na izdržavanje nezaslužene kazne.“

“Da konstatuje da su postojala kršenja člana 31 Ustava pravo na pravično i nepristrasno suđenje i člana 6 EKLJP u redovnom procesu.“

“Da proglašuje nevažećom presudu Vrhovnog suda Kosova PML.. br. 101/2014, od 6. juna 2014. godine.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

20. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

21. Sud se poziva i na član 48. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, koji predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

22. Štaviše, Sud se poziva na pravilo 36 (2) b) Poslovníka, koje propisuje:

„(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí

...

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“.

23. Razmatrajući navode podnosioca zahteva u vezi kršenja Zakona o krivičnom postupku, Ustavni sud naglašava da, Ustavni sud nije Apelacioni sud, kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije* [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).

24. Razmatrajući navode podnosioca zahteva u vezi tvrdnji da nisu izvedeni dokazi koje je odbrana podnosioca zahtevala i predlagala, Sud primećuje da je Apelacioni sud Kosova presudom PAKR. 134/2013 od 16. januara 2014. godine,

uzimajući u obzir ovakve tvrdnje, preinačio presudu Okružnog suda u Peći P. br. 181/12 od 14. novembra 2012. godine, i detaljno obrazložio način na koji je prihvatao i odbijao dokaze, kao i način na koji je cenio dokaze.

25. Presuda Apelacionog suda Kosova, PAKR. 134/2013 od 16. januara 2014. godine i presuda Vrhovnog suda Kosova PML. br. 101/2014, od 6. juna 2014. godine, u svojim obrazloženjima detaljno obrazlažu i daju odgovor na tvrdnje podnosioca zahteva u vezi razloga primene odgovarajućih pravila procesnog i materijalnog prava, kao i razloge izvođenja ili odbijanja izvođenja pojedinih dokaza, koje podnosilac zahteva ponavlja i pred Ustavnim sudom.
26. Ustavni sud naglašava da podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz, koji ukazuje na povredu njegovih ustavnih prava (vidi, *Vanek protiv Slovačke Republike*, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. godine).
27. U ovom slučaju, podnosiocu zahteva su pružene mogućnosti da predstavi svoj slučaj, i ospori tumačenje zakona za koje smatra da je netačno pred Okružnim sudom u Peći, Apelacionim sudom Kosova u Prištini i Vrhovnim sudom Kosova. Nakon razmatranja postupka u celini, Ustavni sud nije utvrdio da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravedni ili arbitrarni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 17064/06 od 30. juna 2009. godine).
28. Konačno, uslovi za prihvatljivost nisu ispunjeni u ovom podnesku. Podnosilac zahteva nije uspeo da navede i podrži dokazima da su mu osporenim rešenjem, navodno, povređena ustavna prava i slobode.
29. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba da se proglaši neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (2) b) Poslovnika.

Zahtev za privremenu meru

30. Kao i što je gore navedeno, podnosilac zahteva takođe zahteva od Suda “*Da uvede privremenu meru i prekine izvršenje pravosnažne presude- izdržavanja zatvorske kazne kao protivustavne presude donete uz kršenje člana 31 Ustava zbog čeka smatraju da će proizvesti nenadoknadivu štetu za podnosioca zahteva i ostavljanje njega na izdržavanje nezashužene kazne.*“
31. Da bi Sud uspostavio privremenu meru, shodno pravilu 55 (4 i 5) Poslovnika o radu, neophodno je sledeće:

“(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;

(b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera; ili (...)

Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva.“

32. Kao što je gore navedeno, zahtev podnosioca je neprihvatljiv i iz tog razloga, nema *prima facie* slučaja za uvođenje privremene mere. Prema tome, zahtev za privremenu meru treba odbaciti.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113 stavom 7 Ustava, članovima 20 i 48 Zakona, i pravilima 36 (2) b) i 55 (4 i 5) Poslovnika o radu, na sednici održanoj dana 9. decembra 2014. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za uvođenje privremene mere;
- III. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20 stavom 4 Zakona; i
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

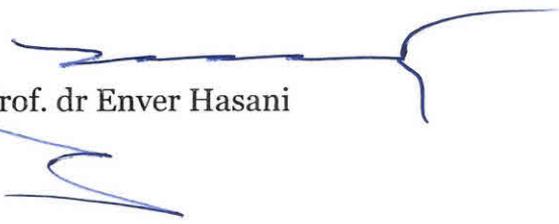
Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani